UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones uenerabilis magistri Nicolai de blony decretoru[m] doctoris. capellani episcopi Bosnomensis. ualde deseruientes populo. sed et clero utcu[m]q[ue] docto eos digne legenti. predicanti. aut ...

Nicolaus <de Plove>

Argentine, 22. XI. 1494 - 1495

Sermo. VI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31214

Visual Library

De ſancto Thoma
Sermo. VI.

Quia vidiſti me

Thoma credidiſti. Beati q̄ non
viderūt et crediderūt. Johā. xx.
Inter cetera homini neceſſaria ad ſalutez
quatuor vident̄ neceſſaria ⁊ pcipua eſſe. ſcʒ
vt homo ſit grat⁹ de bñficijs diuinis. In/
gratitudo em̄ eſt vētus vrens ſiccās fontē
pietatis. vt dicit Bern̄. Scdo vt ſit ſeru⁹
dei vtilis. ne ſit ire ⁊ pene dign⁹ Mat. xxv.
Seruū inutilē mittite in tenebras. Vnd
Prouer. xiiij. Accept⁹ eſt regi miniſter itel/
ligens. Tertio vt ſit nō ſolū ſeruus vtilis
ſʒ etiā prudēs. ne ſit q̄ gubernator ſopit⁹
in medio maris amiſſo clauo Prouer. xxiij
Quarto vt ſit ſeru⁹ nō ſolū vtilis ⁊ prudēs
ſʒ etiā fidelis. ne ſcʒ ſibi vſurpet dominiū.
vel alteri q̄ꝫ debeat reddat ſuitiuʒ Math.
xxv. Euge ſue bone et fidelis. Iſta quatuor
acq̄rūt̄ marie p fidē. p quā hō pmo cogno/
ſcit a q̄ quid habet. q̄d accepit. ⁊ vñ accepit
quia a deo om̄ia. Quid em̄ habes q̄d non
accepiſti q. d. apl'us. nihil. Et p h̄ hō reddi
tur grat⁹ deo. Scdo p fidem cognoſcit hō
ſub q̄ dn̄o eſt. ⁊ ſic ſe ſentit ſeruum ꝓpter ali
quā vtilitatē h̄ poſitū. ſcʒ ad laudādū deū.
et operandū ſalutē ꝓpriā. Tertio p fidē cog
noſcit q̄uo in h̄ mūdo ꝯuerſandū eſt. quid
ꝯtemnendū. q̄d appetendū. q̄ tendendum.
quid amandū. Ecce prudentia. Quarto p
fidem homo cognoſcit cui ſeruiendum eſt
⁊ cui totū dominiū attribuendū. ⁊ q̄ nulli
alteri q̄ꝫ deo ſeruiendū eſt. Iuxta illō apl'i.
Soli deo honor et gl'a in ſecula. Cum igi
tur tot ⁊ tanta ex fide ꝓueniūt merito fides
videt̄ homini eſſe neceſſaria ad ſalutez. ad
quā vel p quā ⁊ non aliā virtutē beatitudo
ꝯſeq̄t̄ eterna. de q̄ dicit ṽbū nr̄i thematis.
Beati q̄ nō viderūt ⁊ crediderūt. In quib⁹
ṽbis tria tāgunt̄. Primo Thome dubita/
tio. q̄ʒ reſurrectiōeʒ xp̄i credere noluit niſi
eū corpaliter videret. cum dr̄. Quia vidiſti
me Thoma credidiſti. Scdo deſcribit̄ fi/
dei remuneratio. cū dr̄. Bti q̄ nō viderunt
Tertio ſubiūgit̄ fideliū cōmendatio. cū dr̄
Et crediderunt.
A

Dixi primo q̄ in ṽbis pmiſſ deſcribit̄ thome
dubitatio. cū dr̄. Quia vidiſti me Thoma
credidiſti. Circa q̄d ſciēdū q̄ dicit Gre. in
omelia ſup locū iſtū. Mi⁹ nob maria ſcʒ
magdalēa ꝓfuit q̄ cito credidit q̄ꝫ thomas
q̄ diu dubitauit. Profuit aūt nobis btūs
Thomas p ſuā dubitatiōeʒ ad duo. ſcʒ ad
timorē diuinū ſp p oculis habendū. et eri/
genduʒ ſpem in deū. Dubitatio em̄ ſua ad
h̄ in eccl'a in anno bis refert̄. ſemel in octa
ua paſce. ſcdo h̄. nō vtiq̄ꝫ ꝓpter aliud q̄ꝫ ꝓp
timorē nobis p̄ſumptuoſis ⁊ aſſecurat̄ de
nr̄is opib⁹ incutiēdū. Ex quo em̄ tam ſan/
ctus apl'us cecidit de fidelitate in errorem
q̄d fiet de nobis. Scdo ad h̄ refert̄ ſua du
bitatio. ne hō deſperet de venia ſuoꝝ ma/
loꝝ cōmiſſoꝝ. ſʒ poti⁹ erigat̄ ad ſpem de dī
pietate q̄ ſicut poſt lapſum ſuſcepit clemen
ter Thomā. ita ſuſcipiet ⁊ nos pctōres q̄/
cūq̄ꝫ genere pcti infectos. Videam⁹ igitur
de vtroq̄ꝫ ſcʒ de p̄ſumptuoſitate ꝯpeſcēda
⁊ ſpe erigēda Nos em̄ h̄ debē⁹ eſſe i medio
inter vtrūq̄ꝫ intuēdo Thomā. Et h̄ eſt q̄d
dr̄ Prouerb. iiij. Dirige ſemitas pedib⁹ tu
is. et oēs vie tue ſtabilient̄. Ne declines ad
dexterā neq̄ꝫ ad ſiniſtrā. Dextera eſt p̄ſum/
ptio. Siniſtra eſt deſperatio. Unde Tho
mas p dubitatōeʒ cecidit ne tu p̄ſumas. p
ꝯfeſſionē fidei ſurrexit ne tu deſperes. Vi/
de g̃ pmo bti Thome lapſū ⁊ habebis pre
ſumptōis remediū. Et ꝓ iſto ſciendū q̄
ſex ſunt q̄ faciūt hoieʒ p̄ſumere ⁊ ſecuritate
torpere. Primū nat̄a fort̄. vt in his q̄ non
ml'tū a tēptatiōib⁹ inq̄etāt̄. Sʒ q̄uo ſecur⁹
erit q̄s nr̄m cū videt viros fortes cecidiſſe
Dauid em̄ cū leonib⁹ luſit. vrſū ⁊ leonē in/
terfecit Goliā ꝓſtrauit. gigantē ſola funda
⁊ lapide interfecit. et q̄d pl⁹ ē Dauid deceʒ
milia occidit. vt teſtat̄ etiā de eo inimicus
ſu⁹ Saul. ⁊ tn̄ vni⁹ femine pulcritudīe ille/
ctus cecidit in adulteriū. Sampſon mille
viros cū mādibula occidit. ⁊ trigita viros
pcuſſit. portas ciuitat̄ gaʒe abſtulit. colū/
nas dom⁹ inimicoꝝ ſuoꝝ ꝯquaſſauit. et tn̄
p vnicā feminā deuict⁹ ē. Et ecce h̄ thomas
vir fort̄ cecidit. q̄uo g̃ mulier dīc ſe ſecurā.
cū videt viros fortes cecidiſſe. Quid faciet
hō fragil'. cū videt angelū fortiſſimū ex pre
calamitat̄ cecidiſſe Job. iiij. Ecce q̄ ſuiunt
ei nō ſūt ſtabiles. ⁊ i angel' ſuis reperit pui
tatem. Timendū ē g̃ nob i ſuitio dei. iuxta
illō Eccl'i. ij. Fili accedēs ad ſuitutē dei ſta
in timore. ⁊ ꝑpara aīaʒ tuā ad temptatōeʒ.
Scdm q̄d nos p̄ſumere facit eſt ſocietas
bona. Et h̄ac tēptāt q̄dā i clauſtr̄. in colle/

gn̄s. in cōmunitatibꝫ. in vniuerſitatibꝫ. ſcie̅
tes qꝛ q̄ cū ſapiētibꝫ gradit̄ ſapiēs erit Pro
uerb. xiij. Et Ecci. xxxvij. Cū viro ſctō aſſi
duꝰ eſto. ⁊ diſces ab eo ſapiam. Vn̄ in ps.
Cū ſctō ſctūs eris. Sꝫ certe nec p̄ſumēdū
ibi. qꝛ ecce thomas in ſocietate apoſtolica
cecidit. q̄ꝛ ꝯgregatōe nll'a adhuc in mūdo
erat ſanctioꝛ. Nō ē ḡ ꝯfidēdū ꝺ ſocietate. qꝛ
dn̄s dic̄ Lu. xvij. Erūt duo ī lecto. vnꝰ aſſu
met̄ ad gr̄a. alt̄ ad irā. vnꝰ ad gl'a. alter ad
iehēnā. Pꝫ de Petro ⁊ iuda. et de latrone
dextro ⁊ ſiniſtro. ⁊ Nicolao ⁊ Stephano.
Tertiū q̄d nos p̄ſumere facit ē ipa ſecuri-
tas. Hac hoīes torpēt ī clauſtr̄. ī muris. ī
cauernis. ī hemo. ⁊ ī ſpelūc̄. Sꝫ certe hec
p̄ſūptio h̄ tollit̄. qꝛ thomas ī ciuitate ſctiſſi
ma. qꝛ in irl'm cecidit. Adā ī p̄adiſo. Ange-
lus ī celo. Xp̄s temptat̄ in deſto. Vn̄ dicit
Gre. xl. diſt. Nos q̄. ⁊ ca. ſeq̄nti. Nō loca nō
ordies nos dō p̄ꝓios faciūt. ſꝫ nos aut me
rita nr̄a bōa ꝯiūgūt. aut mala diſiūgūt. Et
iterꝫ in ca. Quelibꝫ. Quelibet loca occulta
ſine gr̄a aīaꝫ ſaluare nō pn̄t. Et exēplificat
Gre. de Loth. q̄ ī ipa p̄uerſa ciuitate iuſtꝰ
fuit. ī mōte ꝟo peccauit. Hinc dic̄ Cryſ. xl.
diſt. Multi. Q̄ nō locꝰ ſctificat hoīeꝫ ſꝫ hō
locū. Quartū q̄d nos p̄ſumere facit̄. ē ſcīa
ſeu ſapīa. Hac torpēt ſcientifici. Sed ecce
thomas eruditꝰ a xp̄o ⁊ maximꝰ theologꝰ.
de via ꝟitatꝫ ſpēal'r īſtructꝰ Joh. xiiij. Neſci
mꝰ q̄ vadis. ⁊ q̄uo viā poſſumꝰ ſcire. Dic̄ ei
ih̄s. Ego ſū via. Ecce ſalomō ſapiētiſſimꝰ.
Dauid ſpū ꝓphetie plenꝰ. Vn̄ glo. ſup illō
Ecci. vij. Nō te iuſtifices an̄ deū. Nulla p̄-
ſūptio p̄iculoſioꝛ q̄ꝫ de ꝓpa iuſticia aut ſcīa
ſupbire. Et rō. qꝛ ml'to pl'a ī infinitum ſcit
dyabolꝰ ad decipiēdū hoīeꝫ. vt dꝛ. xvj. q. ij.
Viſis. Quintū q̄d nos fac̄ p̄ſumere eſt vo
lūtas feruida. q̄ hō ſciens īcipit q̄nq̄ꝫ torpe
re. vt di. Bern̄. in floribꝫ li. viij. c. lvj. Per h̄
em̄ īcipit ſocietatē deſerere ⁊ negligēs fieri.
p̄ſumēs vl' nimis credēs experto vel habito
affectui. Sꝫ certe thomas ille feruidus q̄
dixit Joh. xj. Eamꝰ ⁊ nos ⁊ moriamur cuꝫ
illo. nūc factꝰ ē incredulꝰ. Sil'r petrꝰ q̄ dixit
Paratꝰ ſū ī carcerē ⁊ ī mortē ire. ecce ter ne
gauit. Propt̄ q̄d Bern̄. ꝯſulit Eugenio pa
pe. Noli nimis credere affectui tuo q̄ nūc
eſt. Nihil tā fixū aīo q̄d neglectu atq̄ꝫ tp̄e n̄
aboleſcat. Hec ille. Sextū q̄d nos p̄ſume-
re fac̄ eſt diuīa familiaritas. ſic̄ faciūt ꝯte-
platiui habētes reuelatiōes ⁊ ꝓguſtatiōes

ſpūs. Sꝫ ecce thomas vnꝰ ex. xij. nō ꝺ. lxx.
ſed vnꝰ de maioribꝫ familiaribꝫ xp̄i cecidit.
Vn̄ ad Hebre. vj. dꝛ. Impoſſibile ē eos q̄
ſemel ſūt illumiati guſtauer̄t etiā donū ce-
leſte. ⁊ p̄ticipes facti ſūt ſpūſſcti. guſtauer̄t
nihilominꝰ bonū dei ꝟbū. ꝟtuteſq̄ꝫ ſcl'i ven
turi. ⁊ p̄lapſi ſūt. rurſus renouari ad p̄niaꝫ
rurſū crucifigētes filiū dei in ſemetipis et
oſtentui habētes. Nō em̄ de facili de alto
cadit. ī. de gr̄a ī pctm̄. p ſe aūt reſurgere eſt
difficile. Et rō. Nā q̄ gradꝰ altioꝛ eo caſus
ḡuioꝛ ⁊ reditꝰ difficilioꝛ. His āt attētis dꝛ
Ecci. v. De ꝓpiciatu pctōꝝ noli eē ſine me-
tu. Et. j. Pe. j. In timoꝛe īcolatꝰ vr̄i tp̄e con
uerſamī. Sꝫ ne q̄s deſperet ꝺ cōmiſſo in-
tueat̄ etiā thomā. intueat̄ etiaꝫ alios ſctōs.
Si em̄ cecidiſti p adulteriū. Ecce Dauid.
ſi p homicidiū. ecce idē dō. ſi p piuriū. ecce
Petrꝰ. ſi p vanitates ſcl'i. ecce magdalēa. ſi
p p̄cuſſionē xp̄ifideliū. ecce paulꝰ. ſi p auari
ciā. ecce Zacheꝰ. ecce Matheꝰ. ſi p latroci-
niū. ecce latro crucifixꝰ dext̄. ſi p hereſim et
errorē. ecce Thomas. Tot fideiuſſores po
nit deꝰ q̄t penitentes.

C B C

Dixi ſecundo

q̄ in ꝟ. p̄. de-
ſcribit̄ fidei
remuneratio. cū dꝛ. Bt̄i q̄ nō vider̄t. Circa
q̄d ſciendū q̄ lꝫ ceterꝫ ꝟtutibꝫ debet̄ bt̄itu-
do. ſic̄ pꝫ Mat. v. tn̄ excellēnꝰ ⁊ p̄ncipalius
bt̄itudo debet̄ fidei. ex q̄ p̄cedit tota effica-
cia opm nr̄oꝝ. Nam iuſtꝰ ex fide viuit. vt dꝛ
ad Heb. x. Et iō h̄ dꝛ. Bt̄i q̄ nō vider̄t. Nā
lꝫ bt̄i oculi fuer̄t q̄ vider̄t hūanitatē exterꝰ
⁊ crediderēt diuinitatē īterꝰ. vt dꝛ Luc. j. tn̄
ſpāl'r bt̄i dicūt̄ q̄ vtrūq̄ꝫ n̄ vider̄t ⁊ crediderēt
Vn̄ ſciēdū q̄ credere ⁊ nō vidꝰe ē valde gl'oſū.
meritoriū ⁊ laude dignū ex tribꝫ cauſ. Nā
gl'oſuꝫ ē p̄ncipi ſi ſimplici ꝟbo eiꝰ credatur
ſine cautōe pigris vl' iuramti. vl' fideiuſſoꝝ
Ignominioſū ꝟo ē ei econuerſo. Diſplicet
etiā cuilibꝫ viro note fame ⁊ bonitatꝫ ⁊ ſuf
ficiētꝫ facultatꝫ ſi ſimplici ꝟbo eiꝰ nō credat̄
q̄nto magis diſplicꝫ regi gl'e q̄ nec falli nec
fallere pt. ſi nō credat̄ ꝟbis eiꝰ ſine cautōe re-
rū quā q̄rūt gētiles. vel ſigꝝ quā q̄runt iu-
dei. j. Coꝛ. j. Iudei ſiḡ q̄rūt. greci ſapiam.
Jdō ꝯ illos dꝛ Mat. xij. ⁊ xvj. capitul'. Ge
neratio mala ⁊ adult'a ſignū q̄rit. Et eiuſō
cap. xvij. dꝛ. O gn̄atio mala ⁊ p̄uerſa v̄ſq̄ꝫ q̄
patiar vos. Scdō nō videre ⁊ credere ē me-
ritoriū valde. ex eo qꝛ hō cū aſſentit deo in
his q̄ nō ſūt ſenſui manifeſta nec p ſe nota

intellectui nec violētia neceſſarie ꝓbatiōis
oſtenſa. Illa libera aſſenſio eſt meritoria.
Aſſenſio vero q̄ hō aſſentit manifeſtꝫ ſen/
ſui vel ꝑ ſe notꝫ itellectui vl' notorie ꝓbatis
meritū ñ hꝫ. qꝛ q̄i coacta ē illa aſſenſio. Vñ
gloſa ꝑ illō ad Hebre. xij. Fiduciā hñtes i
itroitu ſcōꝝ. dicit. Fides nō hꝫ meritū cui
hūana rō ꝓbet expimētū. Et idē hēt i omi'.
hodierne feſtiuitatꝫ. Hwilhelm⁹ de lata pe
tra exponit. hūana rō. i. hūan⁹ ſenſus. Ter
tio crede ꝛ nō vide ē valde laude dignum.
Sic em̄ nō ē ꝟtuoſū vide lucidū. Sic nec
credere q̄d manifeſte ꝓbabile ē. Sed lau/
de dignū ē crede dō in illis q̄ ſenſus vel rō
vident diſuadere. ſic Abrahā q̄ ꝯ ſpem in
ſpem credidit. vt dꝛ Roꝝ. iiij. Cū ḡ credere
ꝛ nō videre ſit gl'oſus mod⁹ cogſcēdi deū.
et ꝑ h̄ meritori⁹ ꝛ laude dign⁹. certe merito
bti ſūt q̄ nō vidert ꝛ crediderūt. ¶ C ¶

¶ Dixi tertio q̄ in ꝟ. ꝑ. tāgit cre/
dentiū i xp̄m ꝯmē
datio. cū dꝛ. Et crediderūt. Ad h̄ āt q̄ quis
mercat eſſe credēs i xp̄m ꝛ fidel' xp̄i pl'a re/
q̄rūt. Primo em̄ req̄rit ſimplicitas. ſcd̄o vi
uacitas. tertio magnitudo. quarto feruoꝛ.
q̄nto itegritas. ſexto ſtabilitas. Hec ſunt q̄
faciūt veꝝ fidelē xp̄i. De pmo em̄ q̄ñ i fide
debeat eſſe ſimplicitas dꝛ Prouerb. x. Qui
ambulat ſimpl'r in his q̄ ſūt fidei. ambulat
ꝯfidēter. Tūc āt eſt ſimplicitas cū hō ñ ꝓpt
aliq̄ argumēta credit. ſꝫ ꝓpt h̄ qꝛ aſſentit ꝓ/
me ꝟitati. et ita credit eſſe ſimpl'r veꝝ q̄cq̄d
de⁹ pcepit vel q̄d ei de deo dꝛ. aut ab eo p̄ci/
pit. Vñ Amb. dicit. Auffer argum̄ta vbi fi
des q̄rit. Piſcatoribꝫ credit. nō phis. Ad
hāc ſimplicitatē monemur Exo. xx. Si al/
tare lapideū fecerꝫ mihi. nō edifices illō de
ſectꝫ lapidibꝫ. Si em̄ leuauerꝫ cultꝝ tuum
ſup eo pollueť. Exponit Hwilhelm⁹. i. non
pferas ingeniū tuū auctoritati ſacre ſcptu/
rei his q̄ fidei ſūt. Et eſt h̄ ꝯ noſtrates qui
nō aſſentiūt alicui ꝟitati. donec eis ꝓbatio
nibꝫ ꝛ rōnibꝫ euidētiſſimis demonſtretur.
Scd̄o in fide req̄rit viuacitas. q̄d tunc fit
cū hō opať bona. Sic ei ille q̄ amicū amat
volūtari⁹ ē ad credendū de eo bona. mala
ꝟo de eo crede nō vult. Ita amoꝛ dei in ꝟo
fideli xp̄iano. oīa bona credēs placere deo
opať. ꝛ oīa mala credēs diſplicere ei. ñ opa
tur. ſꝫ fugit illa. Vñ dꝛ. j. Coꝝ. xiij. Caritas
oīa credit. Dꝛ āt fides viua q̄ opať ꝑ dilec/
tionē. ꝓ eo qꝛ ſic mot⁹ ē ſignū vite in aīali.
ita opatio ē ſignū caritatꝫ i fide. qꝛ caritas
nō p̄t eſſe ocioſa. vt dic Gre. Et idō Berñ.
dicit fidē ſine opibꝫ eſſe cadauer exanie. q̄d
nec ſe nec alios mouere p̄t ad bñ opandū.
Ex pmiſſis pꝫ q̄ fides ſine opibꝫ nō eſt fi/
des xp̄ianoꝝ ſꝫ demonū. Vñ Jacobi. ij. dꝛ
Demōes credūt ꝛ ꝯtremiſcūt. ymo dico q̄
eſt peioꝛ fide demonū. qꝛ demones credūt
iudicē. ꝛ ꝯtremiſcūt corā ei⁹ iuſticia. hoīes
āt nō cogſcūt eū ſaluatorē ꝛ bñfactorē. vt
dicit Aug⁹. in glo. ibidē. Hinc dicit Aug⁹.
ſup illud ad Tytū j. Cōfitent ſe noſſe deū
factis āt negant. Nolite inq̄t ſecuri eſſe de
fide. adiūgite recte fidei recta opa vt xp̄m
ꝯfiteamini ꝟbis ꝛ factis. Qui em̄ ꝯfitetur
xp̄m ꝟbis ꝛ nō factis fides taliū ꝓpe ē fidei
demonioꝝ. ymo fides xp̄ianoꝝ q̄ deū non
timent inferioꝛ eſt fide demonioꝝ q̄ contre
miſcūt. Hec ille. Ex q̄ infero q̄ fides taliū
eſt in augmēto culpe ꝑ ꝯñs ꝛ pene. qꝛ ſicut
cognitio aggrauat culpā. ita ignorātia at/
tenuat ipam. Cū ḡ q̄s nouit de deo plura.
certe plus puniet ſi ſc̄m ea nō fecerit Lu. xij
Seru⁹ ſciēs voluntatē dñi ꝛ non faciens
vapulabit plagꝫ multis. Tertio in fide re/
quirit magnitudo. vt ſcꝫ homo magna de
deo ſentiat. ſic Centurio Math. viij. Dic
ꝟbo ꝛ ſanabit puer me⁹. Itē vt ꝓ deo om/
nia ꝯtēnat. Hebre. xj. Fide Moyſes gran
dis fact⁹ negauit ſe filiū filie Pharaonis.
Item vt in aduerſis de deo ꝯfidat Mat.
xiiij. Modice fidei q̄re dubitaſti. Item vt
retributōem bonoꝝ ſuoꝝ longanimiter ex
pectet. Principes em̄ longam credentiam
requirūt Iſa. xxviij. Qui crediderit non fe
ſtinet. Prouer. xx. Hereditas ad quā feſti/
nat in pncipio. in nouiſſimo benedictione
carebit Ecci. xx. Hodie feneratur quis et
cras repetit. odibilis eſt homo huiuſmodi
Quarto in fide requiritur feruoꝛ. Math.
xvij. Si habuerit fidē ſicut granū ſinapꝫ
diceris monti huic. trāſi hinc ꝛ tranſibit. ꝛ
nihil impoſſibile erit vob. Gloſa dic q̄ idō
grano ſinapis cōparat fidē. qꝛ eſt in pecto/
re feruens. ꝛ licet vile et paruū videat tamē
attritum oſtendit ꝟtutē ſuā. Sic fides no/
ſtra q̄ in ꝓſperitatibꝫ non apparet. in tribu/
lationibꝫ ꝛ pſſuris attrita ꝟtutem oſtendit
miraculoꝝ. ſi fuerit orō feruida in homine
fideli. Quinto in fide requirit integritas.
vt omēs articuli credant explicite vel im/
plicite. vt habet de ſumma trinitate et fide

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

catholica.ca. Firmiter. Sexto in fide req̃/
rit̃ ſtabilitas. vtvicȝ hõ facile nõ relinquat
fidẽ ſuã. Thobie.ij. Uitam illam expecta/
mus quã de⁹ daturus eſt his.q̃ fidem ſuaȝ
nũq̃ȝ mutant ab eo. Unde valde rep̄hẽſi
biles ſunt q̃ videntes aliquẽ hereticũ ma/
gne abſtinentie vel hũilitatȝ exterioris .cre
dunt ꝑpter h̄ ꝙ ſit ſane fidei. ꝛ relinquũt fi/
dem ſuã in qua longo tp̄e vixerũt ꝛ paren/
tes ſui mortui ſunt. Contra tales dr̃ Ecc̃i
xix. Qui cito credit leuis eſt corde. Nos er
go frẽs kmi ſtudeam⁹ vt fidem ſanã habea
mus ꝛ habitã cuſtodiam⁹. vt tandem ocu/
lo ad oculum quod credim⁹ videre merea/
mur dominũ noſtrũ iheſum xp̄m. Quõ no/
bis. ꝛc̃.

De natiuitate Christi. I.
Sermo. VII

Peperit filium ſuũ

primogenitũ Luce.ij. In ꝟbis iſtis
tria deſcribuntur. Primo modus
dei in mũdo apparentis ꝛ in mundũ veniẽ
tis. q̃ virgo eũ mũdo oñdit. cũ dr̃. Peperit
Secũdo deſcribitur perſone dignitas ex
virgine naſcentis. cum dr̃. filiũ ſuũ. Tertio
ſubiungit̃ virginis parientis integritas .qa
primogenitum. A

De primo ſcȝ de modo apparẽ
tis xp̄i huic mundo
tangit̃ cũ dr̃ Peperit. tria ſunt videnda h̄.
Primo q̃re nõ ꝑ aliũ modũ q̃ȝ ꝑ iſtũ de⁹ vo
luit mũdo apparere. ſcȝ ꝑ partum virginis
Scd̃o q̃re nõ aliter q̃ȝ ꝑ partũ ꝟgis. Ter/
tio q̃lis iſte fuit partus. aut q̃uo poſſibilis.
De p̄mo q̃re nõ ꝑ aliũ modũ deus voluit
huic mũdo apparere. Eſt ſciendũ ꝙ licȝ ali
ter deus potuiſſet hoiem reparare. nullus
tamen modus fuit ita congru⁹ ſicũ modus
incarnationis q̃ erat ↄueniens reparatiõi
et repabili ꝛ repatori. Nam ſicut de⁹ oĩa
fecerat potenter ſapienter ꝛ benigniter. ita
debuit repare potẽtia ſapiã ꝛ benignitate.
Potentia ḡ apparuit in ↄiũctiõe ſumme di
ſtantiũ in vnã ꝑſonã. ſapiã in ↄiũctiõe p̄mi
ſcȝ ꝟbi dei. ꝛ vltimi ſcȝ hũane nat̃e beniuo
lẽtia. in ↄiũctiõe ſcȝ ſerui ꝛ dñi. Et ita fuit
ↄgruũ ꝛ ↄueniẽs deũ incarnari q̃ntũ ad re
paratõem. Scd̃o q̃ntũ ad reparatorẽ fuit
ↄueniẽs. qꝛ cũ ex pctõ p̄mi hoĩs hõ cecidiſ/
ſet a potẽtia ſapiã ꝛ beniuolẽtia. in infirmi
tatẽ ignorantiã ꝛ malignitatẽ. fact⁹ fuit car
nalis aĩalis ꝛ ſenſualis. ꝛ ſic inept⁹ ad ꝟita
tem cognoſcendã. ꝟtutẽ imitandã. bonita/
tem diligendã. decuit vt h̄ fieret ꝑ deũ. in q̃
hec tria ꝑfecte ſunt. potentia ſapiã ꝛ boni/
tas. Tertio q̃ ad reparabile ↄgruũ fuit. qa
hõ nõ ꝑfecte potuit reparari niſi recupaſſȝ
mentis innocentiã ꝛ ſuã excellentiã qua ſo
li deo ſuberat. hoc autẽ nõ potuit fieri niſi
ꝑ deũ q̃ cũ ſit excellentiſſim⁹. ſua humilita/
te potuit h̄ facere. ꝛ nõ aliter. quia hũilitas
cuiuſcũq̃ȝ hoĩs nõ fuit ad h̄ ſufficiẽs vt cõ
penſaret̃ ſupbie p̄mi pentis. ꝑ quaȝ ꝑdidit
excellentiã. Et ideo quantũ ad reparabile
ſcȝ ad hoĩeȝ ↄueniens fuit deũ incarnari.
ꝛ per ↄſequens per partũ venire in mun/
dum. Nam ſi aliter recuperaſſet magis ꝑ
violentiam q̃ȝ iuſticiam videretur feciſſe.

De ſecũdo quare nõ aliter q̃ȝ ꝑ partum
ꝟginis. Rñdeo ꝙ h̄ ꝓpter ꝑfectiõeȝ vniuer/
ſi. Nam triplex fuit generatio ĩ mũdo. Pri
ma ſine p̄re ꝛ matre. vt Ade. Scd̃a de p̄re
ſine matre. vt Eue. Tertia de p̄re et matre.
vt nr̃a. Quarta aũt nondũ fuit. ſcȝ ex mr̃e
ſine p̄re. Et ideo ne q̃s putaſſet deũ iſtã vl/
timã facere nõ poſſe ad oſtendendum op⁹
ſue potentie voluit xp̄m incarnari de ꝟgie.
vt eſſȝ genit⁹ ex mr̃e ſine p̄re in terris. Uñ
ad Gal. iiij. Miſit deus filiũ ſuũ natũ ex
muliere. ſcȝ ſola. Et iſta eſt illa q̃rta genera
tio Abrahe ꝑmiſſa. ꝑ quã erat ad gratiam
redeundũ. Geñ. xv. De tertio q̃uo ille par/
tus fuit poſſibilis. Rñdeo ꝙ valde poſſibi
lis. Nam et ſi de⁹ potuiſſet de lapidib⁹ ſu/
ſcitare filios Abrahe Luc. iij. multo mag̃
potuit ꝓducere hominem de homine ſolo
Scd̃o nõ ſolũ fuit poſſibile deo ſȝ etiã cõ/
ueniẽs. Sic eñ Eua creata fuit de viro ſi
ne femina. ita fili⁹ dei debuit creari de femi
na ſine viro. Itẽ poſſibile fuit h̄ facere deo
q̃d ↄceſſit nat̃e. Nã ſilia videm⁹ ĩ nat̃alib⁹.
Sol ei intrat ꝑ vitꝝ. ignicul⁹ ꝑ criſtallum.
flos ꝑ herbã. ꝟbũ ꝑ aurẽ. cogitatio ꝑ cor. in
tuit⁹ ꝑ oculũ. ignis ꝑ rubũ Exo. iij. Ad ma
iorẽ ↄfuſionẽ iudeoꝝ inq̃rẽdũ ẽ q̃uo virga
aaron arida floruit. Nũe. xvij. Aut vellus
gedeonis maduit Iudic. vij. Aut ꝑ portã
clauſã ezechiel' p̄nceps trãſijt. Ezech. xliiij.
Aut q̃uo muſtela ore cõcipit et aure parit.
Uultur ꝛ apis ꝟmis ſine cõmixtiõe maſcu
li generat̃. Si ḡ creaturis h̄ de⁹ ↄceſſit. mul
to mag̃ filio ſuo h̄ tribuit. Unde canim⁹.
Talis decet part⁹ deũ. B

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN